

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 18.10.1983, sp. zn. 2 Tz 22/83, ECLI:CZ:NS:1983:2.TZ.22.1983.1

Číslo: 53/1984

Právní věta: O trestní řízení vedené ve vazbě ve smyslu § 38 odst. 1 tr. zák. jde i tehdy, byl-li pachatel ve vazbě původně pro jiný trestný čin, pro nějž byl obžaloby zproštěn, avšak byl v témže trestním řízení odsouzen za další trestný čin, pro který bylo vzneseno obvinění teprve dodatečně podle § 163 odst. 4 tr. ř. Taková vazba se obviněnému započítává podle § 38 odst. 1 tr. zák. do trestu a obviněný je povinen podle § 152 odst. 1 písm. a) tr. ř. nahradit náklady spojené s výkonem vazby.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 18.10.1983

Spisová značka: 2 Tz 22/83

Číslo rozhodnutí: 53

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Náklady řízení trestního, Vazba, Započítání vazby

Předpisy: 140/1961 Sb. § 38 odst. 1 141/1961 Sb. § 152 odst. 1 písm. a § 163 odst. 4

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 53/1984 sb. rozh.

O trestní řízení vedené ve vazbě ve smyslu § 38 odst. 1 tr. zák. jde i tehdy, byl-li pachatel ve vazbě původně pro jiný trestný čin, pro nějž byl obžaloby zproštěn, avšak byl v témže trestním řízení odsouzen za další trestný čin, pro který bylo vzneseno obvinění teprve dodatečně podle § 163 odst. 4 tr. ř.

Taková vazba se obviněnému započítává podle § 38 odst. 1 tr. zák. do trestu a obviněný je povinen podle § 152 odst. 1 písm. a) tr. ř. nahradit náklady spojené s výkonem vazby.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR z 18. 10. 1983 sp. zn. [2 Tz 22/83.](#))

Nejvyšší soud ČSR v řízení o stížnosti pro porušení zákona podané ministrem spravedlnosti ČSR zrušil usnesení krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 21. března 1983 sp. zn. 3 To 279/83 a sám rozhodl tak, že stížnost obviněného M. D. proti usnesení předsedy senátu okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 21. února 1983 sp. zn. 2 T 16/82 zamítl jako nedůvodnou.

Z odůvodnění:

Pravomocným rozsudkem okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 3. 3. 1982 sp. zn. 1 T 16/82 byl obviněný M. D. uznán vinným pokusem trestného činu neoprávněného užívání cizího motorového vozidla podle § 8 odst. 1, § 209a odst. 1 tr. zák. a odsouzen podle § 209a odst. 1 tr. zák. k trestu odnětí svobody na devět měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu jednoho a půl roku (§ 58 odst. 1 písm. a/, § 59 odst. 1 tr. zák.).

Naproti tomu byl obviněný M. D. podle § 226 písm. c) tr. ř. zproštěn obžaloby pro trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zák., který měl podle obžaloby spáchat tím, že dne 9. 11. 1981 asi kolem 23.00 hod. v chodbě domu čp. 75 v Široké ulici v Českém Krumlově fyzicky napadl W. K. s úmyslem odcizit mu peníze, několikrát ho udeřil tvrdým předmětem do hlavy, až upadl na zem, a potom mu odcizil peněženku s částkou 30 Kčs, přičemž mu způsobil zranění spočívající v otřesu mozku I. stupně, zhmožděninách hlavy a obličeje, krevních výronech spojivek obou očí, oděrkách prstů obou rukou, předloktí a lokte vpravo, jež si vyžádá pracovní neschopnost dvanáct dní.

Usnesením předsedy senátu okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 21. 2. 1983 sp. zn. 2 T 16/82 bylo podle § 152 odst. 1 písm. a) tr. ř. rozhodnuto o povinnosti odsouzeného M. D. nahradit státu náklady spojené s výkonem vazby za dobu od 18. 11. 1981 do 3. 3. 1982.

Usnesením krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 21. 3. 1983 sp. zn. 3 To 279/83 bylo z podnětu stížnosti odsouzeného podle § 149 odst. 1 tr. ř. rozhodnutí předsedy senátu okresního soudu o náhradě nákladů vazby zrušeno.

Proti tomuto usnesení krajského soudu podal ministr spravedlnosti ČSR v šestiměsíční lhůtě uvedené v § 272 tr. ř. stížnost pro porušení zákona. Uvedl v ní, že krajský soud správně vycházel ze zjištění, že obviněný M. D. byl vzat do vazby dne 20. 11. 1981 z důvodu uvedeného v § 67 písm. b) tr. ř. a byl stíhán pro trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zák. Teprve dne 10. 12. 1981 bylo u obviněného rozšířeno jeho trestní stíhání pro pokus trestného činu neoprávněného užívání cizího motorového vozidla podle § 8 odst. 1, § 209a odst. 1 tr. zák., kterým byl uznán vinným a naproti tomu pro předchozí trestný čin byl obžaloby zproštěn. Pochybil však v tom, že na základě tohoto zjištění učinil závěr, že není dán vztah mezi výkonem vazby a pravomocným odsouzením, který by zakládal povinnost odsouzeného k náhradě nákladů na vazbu.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal z podnětu podané stížnosti pro porušení zákona správnost výroku napadeného usnesení, jakož i řízení, jež mu předchází, a shledal, že zákon byl porušen.

Rozhodnutí předsedy senátu okresního soudu v Českém Krumlově, jímž byla podle § 152 odst. 1 písm. a) tr. ř. uložena odsouzenému M. D. povinnost nahradit státu náklady spojené s výkonem vazby, která trvala od 18. 11. 1981 do 3. 3. 1982, je v souladu se zákonem.

Je nerozhodné, že M. D. byl usnesením vyšetřovatele VB ze dne 18. 11. 1981 sp. zn. ČVS VV 172/81 původně stíhán jen pro trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zák., že v souvislosti s vyšetřováním tohoto trestného činu byl z důvodu uvedeného v § 67 písm. b) tr. ř. vzat do vazby, a že teprve dalším usnesením téhož vyšetřovatele ze dne 30. 11. 1981 bylo podle § 163 odst. 4 tr. ř. rozšířeno trestní stíhání jmenovaného pro další trestnou činnost kvalifikovanou jako pokus trestného činu neoprávněného užívání cizího motorového vozidla podle § 8 odst. 1, § 209a odst. 1 tr. zák., přičemž pravomocným rozsudkem okresního soudu v Českém Krumlově byl obviněný M. D. odsouzen pro posléze uvedenou trestnou činnost a naproti tomu byl pro trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zák. zproštěn obžaloby.

Při stanovení doby trvání vazby nutno totiž v takovém případě vycházet z ustanovení § 38 odst. 1 tr.

zák. o započítání vazby.

Podle citovaného ustanovení zákona, jestliže se vedlo proti pachateli trestní řízení ve vazbě a dojde v tomto řízení k jeho odsouzení, započítá se mu doba strávená ve vazbě do uloženého trestu, popřípadě do trestu úhrnného nebo souhrnného, pokud je vzhledem k druhu uloženého trestu započítání možné.

Trestním řízením se tu rozumí řízení podle trestního řádu (§ 12 odst. 9 tr. ř.). Do trestu se proto mimo jiné případy započítá vazba i tehdy, byl-li pachatel ve vazbě původně pro trestný čin, z něhož byl zproštěn obžaloby, avšak byl odsouzen za jiný trestný čin, pro který bylo vzneseno obvinění teprve dodatečně podle § 163 odst. 4 tr. ř., protože jde o jedno trestní řízení.

Je tedy nesporné, že kdyby u odsouzeného M. D. došlo k nařízení výkonu trestu odnětí svobody původně podmíněně odloženého, musela by se mu podle § 38 odst. 1 tr. zák. do výkonu trestu započítat vazba v trvání od 18. 11. 1981 do 3. 3. 1982. Nemůže být proto posuzována doba trvání vazby jinak podle § 38 odst. 1 tr. zák. a jinak pro uložení povinnosti nahradit státu náklady spojené s výkonem této vazby.